

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/103/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010368
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1623010368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Petra Šamka a Mgr. Petra Lizúcha v trestnej veci obžalovaného H. T., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného H. T. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/79/2023 zo dňa 04.10.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.03.2024 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/79/2023 zo dňa 04.10.2023.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný H. T., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Z. XX, S. pri O.

uznáva za vinného, že

dňa 19.07.2023 v čase približne o 20:30 hod. v k. ú. obce Jakubov, v rekreačnej oblasti Feld 2056, prišiel pod vplyvom alkoholu ku poškodenej Z. R., ktorá je zdravotne postihnutou osobou, do chaty, ktorú obýva poškodená Z. R., následne sa začal správať agresívne a búchal zovretými päťami po stole v predsieni, kde sa na stole nachádzalo v nádobách jedlo, ktoré následne po dome rozhádzal, nádoby porozbíjal, načo mu poškodená povedala, aby prestal, čo vyústilo až k slovnému konfliktu, pričom obžalovaný poškodenej Z. R. vulgárne nadával so slovami: „Ty si prijebaná, ty pičo, víš kde skončíš? V dome dôchodcov!“, následne poškodenú Z. R. fyzicky napadol, a to takým spôsobom, že pristúpil k poškodenej, ktorú chytiac oboma rukami pod krkom, začal škrtiť, počas toho kričal: „Ty kurvo, ty si tak sprostá, prijebaná!“, potom ju oboma rukami chytil a ťahal za vlasy, následne niekoľko krát udrel zovretými päťami do oblasti tváre a hlavy, kde obžalovaný spôsobil poškodenej povrchové poranenia v oblasti tváre, následne obžalovaný vyšiel von z chaty, na čo poškodená rýchlo uzamkla vchodové dvere chaty, pričom sa ihneď obžalovaný vrátil naspäť ku vchodovým dverám, kde kričal a vyhrážal sa poškodenej so slovami: „Ty kurvo hnusná, zabijem ťa! Nepraj si čo ti spravím! Podrežem ťa! Otvor!“, pričom toto viac krát zopakoval, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej Z. R. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie mihalnice a okolia oka, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie v nemocnici v Malackách s predbežnou dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a .

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Malacký (ďalej aj „súd prvého stupňa“) pod sp. zn. 0T/79/2023 zo dňa 04.10.2023 uznal obžalovaného H. T. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 19.07.2023 v čase približne o 20:30 hod. v k. ú. obce Jakubov, v rekreačnej oblasti Feld 2056, prišiel pod vplyvom alkoholu ku poškodenej Z. R., ktorá je zdravotne postihnutou osobou, do chaty, ktorú obýva poškodená Z. R., následne sa začal správať agresívne a búchal zovretými päťami po stole v predsieni, kde sa na stole nachádzalo v nádobách jedlo, ktoré následne po dome rozhádzal, nádoby porozbíjal, načo mu poškodená povedala aby prestal, čo vyústilo až k slovnému konfliktu, pričom obžalovaný poškodenej Z. R. vulgárne nadával so slovami: „Ty si prijebaná, ty pičo, vieš kde skončíš ? V dome dôchodcov !“, následne poškodenú Z. R. fyzicky napadol, a to takým spôsobom, že pristúpil k poškodenej, ktorú chytiac oboma rukami pod krkom, začal škrtiť, počas toho kričal: „Ty kurvo, ty si tak sprostá, prijebaná !“, potom ju oboma rukami chytil a ťahal za vlasy, následne niekoľkokrát udril zovretými päťami do oblasti tváre a hlavy, kde obžalovaný spôsobil poškodenej povrchové poranenia v oblasti tváre, následne obžalovaný vyšiel von z chaty, na čo poškodená rýchlo uzamkla vchodové dvere chaty, pričom sa ihneď obžalovaný vrátil naspäť ku vchodovým dverám, kde kričal a vyhrážal sa poškodenej so slovami: „Ty kurvo hnusná, zabijem ťa ! Nepraj si čo ti spravím ! Podrežem ťa ! Otvor !“, pričom toto viackrát zopakoval, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej Z. R. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie mihalnice a okolie oka, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie v nemocnici v Malackách s predbežnou dobou liečenia do sedem dní.

Za to súd prvého stupňa uložil obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Súd prvého stupňa zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný H. T. proti výroku o vine a súvisiacom výroku o treste a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. a spod obžaloby prokurátora ho postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodiť, pretože skutok nie je trestným činom.

V písomných dôvodoch odvolania zo dňa 15.11.2023 obžalovaný prostredníctvom obhajcu JUDr. Matúša Husáka uviedol, že podstatné rozpory vo výpovedi poškodenej sa podľa obžalovaného nepodarilo odstrániť a je pochybné či ide o konanie spadajúce pod reguláciu normami trestného práva. Poškodená opisovala údajný útok už aj v prípravnom konaní, pričom z lekárskej správy zo dňa 20.07.2023 vyplynulo, že jej mal obžalovaný pritlačiť hlavu do okna a fyzicky napadnúť, pričom jej zranenia sú v zjavnom rozpore s jej výpoveďou pred orgánom činným v trestnom konaní. Výpoveď poškodenej je podľa obžalovaného sporná aj z toho pohľadu, že ho pustila do obydľia. Ak by sa poškodenej vyhrážal, tak by dvere do príchodu polície poškodená neotvorila. Ďalšou relevantnou skutočnosťou bolo aj to, že poškodená bola pod vplyvom alkoholu, pričom v spise sa nenachádza žiadny dôkaz, že by bola poškodená podrobená vyšetreniu na zistenie návykovej látky pred svojim výsluchom. Namietol aj procesnú použiteľnosť prepisu zvukového záznamu z tiesňovej linky 158 zo dňa 31.07.2023 vzhľadom na jeho predloženie až na hlavnom pojednávaní, pričom dátum jeho vyhotovenia je 31.07.2023. V závere

podaného odvolania uviedol, že vyhrážka musí byť spôsobilá vyvolať u poškodenej dôvodnú obavu z jej uskutočnenia a je dôležité vyhodnotiť správanie údajného páchatela ako sa pri vyhrážaní choval, pričom tieto skutočnosti by mali byť podľa zásady in dubio pro reo vyhodnotené v prospech obžalovaného.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor, ktorý považuje rozsudok súdu prvého stupňa za zákonný a spravodlivý.

Výrok súdu prvého stupňa o treste obžalovaného v jeho neprospech napadol odvolaním aj prokurátor a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzbe so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zákonným znakom prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., zo spáchania ktorého bol rozsudkom súdu prvého stupňa uznaný za vinného, nie je predchádzajúce odsúdenie obžalovaného a z tohto dôvodu bolo potrebné aplikovať príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Obžalovaný H. T. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 03.04.2023, právoplatným dňa 22.04.2023 a trestným rozkazom Okresného súdu Skalica sp. zn. 0T/34/2019 zo dňa 26.06.2019, právoplatným dňa 26.06.2019 a pri prevahe príťažujúcich okolností by trestná sadzba 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky bola korigovaná na 16 (šestnásť) mesiacov až 3 (tri) roky. Ak preto súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, je zrejmé, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný H. T. sám a ani prostredníctvom obhajcu nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) po preskúmaní veci nezistil žiadne dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa na verejnom zasadnutí (§ 316 ods. 3 Tr. por.) ani zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. v súlade s § 326 ods. 1 písm. a) Tr. por., a preto nariadil verejné zasadnutie.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa uskutočnilo za prítomnosti obhajcu obžalovaného a prokurátora. Súd prvého stupňa vykonal verejné zasadnutie podľa § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodenej Z. R. a podľa § 293 ods. 5, ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného H. T., ktorý predložil odvolaciemu súdu súhlas s konaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Odvolaniu prokurátora navrhol vyhovieť a zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste z dôvodov uvedených v podanom odvolaní a uložiť obžalovanému primeraný a zákonný trest.

Obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch podaného odvolania a navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodiť, alternatívne zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedol, že z výpovede poškodenej nemožno vyvodiť, že by sa obžalovaný vyhrážal tak, že by to vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu. U poškodenej neexistoval vyšší stupeň tiesnivého pocitu zla. Nebezpečné vyhrážanie je tak potrebné odlíšiť od silných slov, ktoré boli použité. Súd prvého stupňa si zároveň selektívne vybral časť výpovede poškodenej z prípravného konania a časť jej výpovede z hlavného pojednávania. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, proti ktorým obžalovaný a prokurátor podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo riadiac sa pritom, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Odvolanie obžalovaného vyhodnotil odvolací súd ako čiastočne dôvodné, pretože súd prvého stupňa nesprávne ustálil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného H. T..

Odvolací súd primárne konštatuje, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým záverom. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to,

ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj skutočnosť, ako súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné a vecne správne, a preto na ne odvolací súd v poukazuje. S ohľadom na obsah odvolacích námietok, považuje odvolací súd za potrebné niektoré skutočnosti doplniť a zvýrazniť.

Napriek tomu, že obžalovaný H. T. poprel spáchanie skutku, brániac sa, že poškodenej síce verbálne vynadal avšak poprel, že by ju zbil a že by sa jej vyhrážal zabitím a jej výpoveď vyhodnotil ako nedôveryhodnú, tak podľa odvolacieho súdu výrok o vine je možné oprieť o súhrn dôkazov, ktoré po ich zhodnotení jednoznačne a bez pochybností odôvodňujú záver o vine obžalovaného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

V prvom rade je potrebné poukázať na skoršiu výpoveď poškodenej Z. R. z prípravného konania prečítanej postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na odstránenie rozporov na hlavnom pojednávaní, z ktorej vyplýva, že po tom ako ju vulgárne v chate osočil („ty si prijebaná“, „ty pičo“, „viš kde skončíš?“) ju obžalovaný pri okne začal škrtiť, ťahal ju za vlasy a oboma rukami ju udieral päťou do oblasti tváre a následne vyšiel obžalovaný von z chaty na adrese Jakubov, Feld č. 2056, ktorú zamkla a v čase, keď bol obžalovaný von, sa jej vyhrážal, že ju zabije, pričom explicitne uviedol, že „Ty kurvo hnusná, zabijem ťa!, Nepraj si čo ti spravím! Podrežem ťa! Otvor!“ . Výpoveď poškodenej z prípravného konania možno hodnotiť ako vnútorne mimoriadne presvedčivú, pretože pravdivosť jej výpovede z prípravného konania je prenesená aj do zvukového záznamu na tiesňovú linku 158, a to nielen pokiaľ ide o časový sled priebehu skutkového deja, ale aj prednesené vyhrážky na adresu poškodenej pred chatou, ktorej predchádzal fyzický útok na telo poškodenej Z. R..

Obžalovaný sa síce snažil spochybníť verziu prednesenú poškodenou Z. R. na hlavnom pojednávaní s poukazom na to, že skutkový dej vnímala pod vplyvom alkoholu, opak bol pravdou. Poškodená Z. R. konzistentne vypovedala v prípravnom konaní, že alkohol nepožila a túto skutočnosť potvrdila aj operátorovi tiesňovej linky 158, ktorému explicitne vylúčila požitie alkoholu. Zvukový záznam z tiesňovej linky pritom nemožno vnímať inak ako tak, že poškodená kontinuálne a bez zjavných rečových dezinterpretácii komunikovala svoju obavu o život operátorovi tiesňovej linky potom, ako ju obžalovaný v chate zbil a následne pred chatou, ktorá bola uzamknutá, sa jej vyhrážal, že ju podreže. Aj keď obžalovaný spochybňoval samotnú poškodenú znížením relevancie jej výpovede z prípravného konania práve z dôvodu užitia alkoholu, bol to práve obžalovaný, ktorý bol v danom čase pod vplyvom alkoholu. Svedčí o tom záznam z dychovej skúšky zo dňa 20.07.2023 o 00:15 hod., ktorá bola vykonaná po zadržaní obžalovaného dňa 19.07.2023 o 22:40 hod. s nameranou hodnotou 1,06 mg/l alkoholu v krvi.

Ak poškodená vypovedala v prípravnom konaní o okolnostiach skutku, pričom jej výpoveď bola verifikovaná ďalšími dôkazmi, nemá odvolací súd najmenšie pochybnosti o tom, že vypovedala v prípravnom konaní pravdivo. Výpovedi poškodenej z prípravného konania v časti skutkového deja, že ju obžalovaný zbil a teda nešlo o svojvoľný pád na zem poškodenej spadnutím tak ako to vykreslil obžalovaný (vo svojej podstate po zmenenej výpovedi na hlavnom pojednávaní aj poškodená), keď konštatoval, že sa sama udrela barlou alebo spadla, vyvracajú lekárske správy zo dňa 20.07.2023 oboznámené na hlavnom pojednávaní. Z nich pritom možno bezpečne vyvodiť záver, že poškodená mala tak pod ľavým ako aj pravým okom v periorbitálnej oblasti hematómy ako aj opuch, povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie mihalnice a okolia oka, pričom ako príčinu vzniku zranení lekár chirurgickej ambulancie ustálil udretie, bitie, kopnutie inou osobou.

Poškodená o skutku zo dňa 19.07.2023 v prípravnom konaní vypovedala presvedčivo a konzistentne a to od ujmy na zdraví spôsobenej obžalovaným poškodenou v interiéri chaty, cez vyhrážky zabitím adresovanej poškodenej v čase, keď bol obžalovaný izolovaný pred vchodovými dverami a následné kontaktovanie tiesňovej linky z dôvodnej obavy o svoj život. Aj keď obžalovaný vyhrážky zľahčoval a išlo podľa jeho výpovede len o vulgárne výrazy, a nie vyhrážky zabitím a podrezaním, tieto súvisle označila poškodená nielen pri svojej výpovedi v prípravnom konaní, ale aj zdieľaním vyhrážok operátorovi tiesňovej linky. Je nevyhnutné zvýrazniť, že o hovor na tiesňovú linku 158 išlo v čase, keď poškodená nevidela obžalovaného z dôvodu existujúcej prekážky vchodových dverí a evidentne nevedela predvídať ďalšie správanie obžalovaného, čo zvyšuje autenticitu a vierohodnosť opísaného deja poškodenou operátorovi tiesňovej linky, zhmotnenej v oboznámenom zvukovom zázname.

Ak obžalovaný v podanom odvolaní absenciu vyhrážok vyvodzoval z toho, že poškodená umožnila následný vstup obžalovaného do chaty a teda obžalovaný sa jej určite nevyhrážal, k tomu odvolací konštatuje, že kumulácia prednesených vyhrážok smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, nevyklučuje následné konanie poškodenej o umožnení poškodenej vstúpiť do chaty. Je nevyhnutné uviesť, že poškodená v prípravnom konaní vierohodne opísala dôvod, ktorý ju k tomu viedol, a to obava, že obžalovaný rozbije chatu, v ktorej sa poškodená nachádzala. Poškodená pritom vo svojej výpovedi ešte predtým ako opísala priebeh skutku k svojej osobe uviedla, že chata, ktorú užíva, je vo vlastníctve sestry L. O.. Odvolací súd sa tak stotožnil s jej výpoveďou z prípravného konania o dôvode, ktorý ju k tomu viedol majúci na zreteli, že si chcela počínať tak, aby ku škodám na majetku nedochádzalo. Obžalovaný bol pritom v čase skutku pod vplyvom alkoholu a svoje sklony poškodzovania majetku preukázal už v interiéri chaty, keď poškodenej porozbíjal veci a tieto vyhadzoval po chate, ale aj z von z chaty.

K výpovedi poškodenej na hlavnom pojednávaní je potrebné uviesť, že hoci nie každý rozpor vo výpovedi svedka (poškodenej) s jeho výpoveďou z prípravného konania je dôkazom o klamstve svedka, odvolací súd existenciu motívu, pre ktorý by poškodená mala uvádzať úmyselne o okolnostiach skutku na hlavnom pojednávaní nepravdu, vyvodil pri razantnom zmene postoja k vyhrážkam zo strany obžalovaného z tých skutočností, že tak obžalovaný ako aj poškodená sú naďalej v partnerskom vzťahu a zdieľajú spoločnú domácnosť a to aj pred hlavným pojednávaním súdu prvého stupňa. Ak preto poškodená dôvod, prečo vypovedala v prípravnom konaní inak, odôvodňovala, že sa chcela obžalovanému pomstiť, nemala by na takéto konanie racionálny dôvod. Poškodená vypovedala, že je to práve obžalovaný, ktorý sa o ňu osobne stará a sama sa o seba nevie postarať. Práve tieto skutočnosti boli významné pre zohľadnenie dôvodu zmeny postoja poškodenej, pričom jej výpoveď na hlavnom pojednávaní trpela aj základnými nelogickými deformitami. Odvolací súd nemohol akceptovať jej výpoveď na hlavnom pojednávaní ani o dôvode, pre ktorý kontaktovala tiesňovú linku 158. Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ju kontaktovala preto, lebo bola nešťastná z toho, že jej obžalovaný uviedol, že skončí v domove dôchodcov. Podľa odvolacieho súdu by poškodená z dôvodu, že v danom čase prežívala pocit nešťastia, nekontaktovala bez ďalšieho tiesňovú linku, ktorá sa kontaktuje v zdraví a život ohrozujúcich stavoch (nejde o linku dôvery). Zjavne nelogická je aj výpoveď poškodenej Z. R. na hlavnom pojednávaní, že kontaktovala políciu, keď si išiel obžalovaný ľahnúť. Z volania na tiesňovú linku pritom vyplýva, že poškodená viedla rozhovor s operátorom tiesňovej linky v čase, kedy obžalovaný bol pred chatou, čo operátorovi tiesňovej linky výslovne uviedla ("útočník je vonku"). Práve teda verzia výpovede poškodenej z prípravného konania podporuje obsah zvukového záznamu z tiesňovej linky. Nesedí pritom ani časový sled spôsobených zranení, ktoré utrpela poškodená, keď na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa potkla v čase, keď obžalovaný ležal v spálni, pričom v telefonickom rozhovore operátorovi tiesňovej linky, teda v čase kedy bol obžalovaný ešte von, už zranenia potvrdzovala. Takto odvolací hodnotil rozpory poškodenej vo vzťahu k otázke čo presne zaznelo v komunikácii medzi operátorom tiesňovej linky 158 a ňou, keď v priereze jej následnej výpovede na hlavnom pojednávaní vyvstala pochybnosť aj o veciach, ktoré na hlavnom pojednávaní nedávala poškodená do súvisu s obžalovaným, najmä pokiaľ ide o časový vznik zranení a to aj pri akceptovaní verzie, že by poškodená spadla na zem potknutím.

Pokiaľ obžalovaný namieta použiteľnosť dôkazu - prepisu zvukového záznamu z volania na tiesňovú linku vyhotoveného dňa 31.07.2023 z dôvodu jeho predloženia prokurátorom na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2023, odvolací súd nezdieľa výhrady obžalovaného. Odhliadnuc od toho, že súd prvého stupňa vychádzal zo zvukového záznamu tiesňového volania poškodenej, zhmotneného v CD nosiči (teda nie z následne vyhotoveného písomného prepisu), je nevyhnutné uviesť, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 04.10.2023 vyplýva, že súd prvého stupňa postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. na návrh prokurátora vykonal dôkaz oboznámením obsahu CD nosiča obsahujúceho zvukový záznam za výslovného súhlasu obžalovaného v prítomnosti obhajcu obžalovaného. Obžalovaný preto sám vyslovil súhlas s vykonaním dôkazu na hlavnom pojednávaní, a to aj napriek tomu, že prokurátor v čase podania obžaloby dňa 21.07.2023 tento dôkaz ešte nenavrhol vykonať. Trestný poriadok zároveň v § 234 ods. 4 Tr. por. pripúšťa aj v štádiu súdneho konania, teda po podaní obžaloby oprávnenie prokurátora uložiť policajtovi zabezpečiť dôkaz, ktorý potrebuje vykonať v konaní pred súdom. Ak preto prokurátor zabezpečil do konania zvukový záznam po podaní obžaloby, bolo jeho legitímne právo zabezpečený dôkaz predložiť súdu a navrhnúť jeho vykonanie, s čím v konečnom dôsledku obžalovaný vyslovil explicitný súhlas a nemal k nemu pripomienky (vrátane paradoxne udeleného súhlasu obhajcu, hoci tento nie je stranou v konaní pred súdom).

Odvolačný súd sa z vyššie uvedených dôvodov nemohol stotožniť s návrhom obžalovaného v podanom odvolaní v tom, že je nevyhnutné aplikovať zásadu in dubio pro reo. Uplatnenie tejto zásady je totiž náležité len v prípadoch, ak súd, po vyhodnotení všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov, dospeje k záveru, že nie je možné sa jednoznačne prikloniť k žiadnej z dvoch rozporných výpovedí alebo k žiadnej zo skupiny odporujúcich si dôkazov, takže zostávajú pochybnosti o tom, ako sa skutkový dej odohral. Pokiaľ však súd dôjde k záveru, že jedna z výpovedí alebo jedna zo skupín výpovedí je pravdivá, že jej vierohodnosť nie je ničím podstatným spochybnená, nie sú splnené podmienky na uplatnenie zásady in dubio pro reo. Odvolačný súd je názoru, že skutkové okolnosti uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku boli preukázané v rozsahu nevzbudzujúcom žiadne rozumné pochybnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade sú jednoznačné a tvoria úplnú ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný zaver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je tento uvedený vo výrokovvej časti rozsudku súdu prvého stupňa, keď tomu zodpovedá právna kvalifikácia skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., teda že sa jej vyhrážal smrťou alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Pri posudzovaní dôvodnej obavy nie je potrebné, aby takáto obava skutočne vznikla, stačí možnosť vzniku takejto dôvodnej obavy. Pri posudzovaní otázky, či je vyhrážanie spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, treba prihliadať na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Povaha vyhrážky o zabití a podrezaní poškodenej Z. R., ktorej predchádzalo bezprostredné poškodenie zdravia poškodenej, v porovnaní s fyzickými danosťami poškodenej, ktorá by sa ako osoba so zdravotným postihnutím nevedela účinne brániť a vzhľadom na to ako sa obžalovaný pri vyhrázaní pod vplyvom alkoholu správal, možno nepochybne možnosť vzniku dôvodnej obavy vyvodiť, čo bolo pretavené do konania poškodenej, keď v konečnom dôsledku kontaktovala linku 158.

Odvolačný súd však nezdieľa závery súdu prvého stupňa aj o tom, že stíhaný prečin možno právne kvalifikovať aj ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., teda že čin bol spáchaný na chránenej osobe, ktorou je podľa § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. chorá osoba. Aplikácia § 139 ods. 1 písm. f) Tr. zák. totiž prichádza do úvahy len v prípade, ak trestný čin bol spáchaný v súvislosti so stavom chránenej osoby, čo explicitne vyplýva z ustanovenia § 139 ods. 2 Tr. zák. Takýto záver má svoj podklad aj v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, z ktorej celkom jednoznačne vyplýva, že stav poškodenej musí byť v určitej vecnej súvislosti so spáchaným trestným činom, t. j. musí byť motivačným faktorom, ktorý založil alebo podporil vôľovú zložku, teda rozhodnutie páchatel'a smerujúce k spáchaniu trestného činu. Podľa § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči osobe uvedenej v § 139 ods. 1 Tr. zák. považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine, pričom sa zároveň vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je chránenou osobou navyše, aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin. Táto subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby sa vyžaduje pri kvalifikačnom použití všetkých prípadov upravených v § 139 ods. 1 Tr. zák. (primerane stanovisko č. 117 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu s rozhodnutím súdov SR č. 8/2014).

Zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa pritom nevyplýva, že spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. bolo z hľadiska obžalovaného subjektívne ovplyvnené súvislosťou so stavom poškodenej Z. R., pričom formulácia skutkovej vety sa viazala len na zadefinovanie jej stavu, že je zdravotne postihnutou osobou. Priama súvislosť jej stavu ako chorej osoby so spáchaním trestného činu však absentuje. Iný záver nemôže privodiť ani súdom prvého stupňa oboznámený preukaz poškodenej ako fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodom, pretože tento sám osebe nemôže preukázať existenciu vecnej súvislosti so spáchaním trestného činu a teda že by skutočnosť, že poškodená je chorobou osobou, determinovala konanie obžalovaného.

Pri preskúvaní výroku o treste obžalovaného H. T. odvolačný súd zistil, že súd prvého stupňa správne určil, že nevzhladol žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť podľa § 36, resp. § 37 Tr. zák. Aplikáciou § 38 ods. 2 Tr. zák. tak došlo k rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a odvolačný súd vychádzal z trestnej sadzby až na jeden rok (§ 360 ods. 1 Tr. zák.).

Odvolací súd preto neakceptoval jediné námietku prokurátora v podanom odvolaní, majúc za to, že bola náležitá aplikácia § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol obžalovaný za trestný čin odsúdený. Pokiaľ ide o odpis registra trestov, v prípade záznamov pod č. 1 až 3 sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený a rovnako vo vzťahu k záznamu v odpise registra trestov pod č. 4 možno konštatovať, že obžalovaný uložený trest povinnej práce vykonal dňa 06.05.2021 a k jeho zahladeniu došlo jeho vykonaním dňa 06.05.2021 (§ 92 ods. 2 Tr. zák.) a na obžalovaného sa teda rovnako hľadí akoby nebol odsúdený (§ 93 ods. 1 Tr. zák.). Na tieto odsúdenia nebolo teda možné prihliadať. Posledné odsúdenie Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 03.04.2023 bolo pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a išlo o trestný čin všeobecne nebezpečný (prvý diel šiestej hlavy Tr. zák.), pričom stíhaný prečin nebezpečného vyhrážania je upravený v deviatej hlave Tr. zák. upravujúcej trestné činy proti iným právam a slobodám. Ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák. pritom dáva súdu prvého stupňa možnosť na predchádzajúce odsúdenie podľa jeho povahy neprihliadnuť a nejde teda o obligatórnu povinnosť jej aplikácie v prípade, ak ide o odsúdenie pre druhovo inú trestnú činnosť. Postupu súdu prvého stupňa v tomto smere nemožno nič vyčítať a odvoláciu námietku preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolací súd dospel k záveru, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému by nezodpovedalo zákonným kritériám upraveným v § 34 Tr. zák. a jeho uloženie by neprichádzalo ani do úvahy. Odvolací súd totiž odsudzuje obžalovaného za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/19/2023 zo dňa 03.04.2023, právoplatným dňa 22.04.2023 s päťročnou skúšobnou dobou plynúcou odo dňa 23.04.2023, pričom teraz stíhaného skutku sa obžalovaný dopustil na začiatku jej plynutia dňa 19.07.2023. U obžalovaného je primeraným výlučne uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, ktorý lepšie zohľadňuje možnosti nápravy obžalovaného so zreteľom na potrebu ochrany spoločnosti a primerane vyjadruje aj naplnenie požiadavky generálnej prevencie. Došlo tak k zníženiu uloženého trestu odňatia slobody o dva mesiace oproti trestu odňatia slobody uloženého súdom prvého stupňa vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom odvolací súd pri znížení trestu odňatia slobody zohľadnil zmenu právnej kvalifikácie z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

Súd prvého stupňa postupoval správne aj pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselného trestného činu. Na predchádzajúce odsúdenia, za ktoré vykonával nepodmienené tresty odňatia slobody nemohol odvolací súd prihliadnuť, pretože na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd na základe odvolania obžalovaného rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku (bod I. výroku rozsudku) a zároveň odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné (bod II. výroku rozsudku).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.